

MAMA & MEISJE

Josan (30) werd dit jaar mama van Olivia.
Voor Calamaris schrijft ze over
het wel & wee van een nieuwe moeder.

Baan, baby, bedrijfje

Er zijn dagen dat de energie werkelijk uit het topje van m'n tenen moet komen. Dat ik m'n bed uit strompel en me totaal niks kan voorstellen bij het doorkomen van een werkdag. Ik moet zeggen: dat had ik niet helemaal goed ingeschat. Ik ging er vanuit dat als we eenmaal door de eerste maanden heen waren, er wat stabiliteit, rust en vooral goeie nachten zouden komen. Dat was mijn houvast. Dat we toch in ieder geval van onze nachtrust konden genieten omdat Meisje inmiddels wel door zou hebben dat de nachten donker en stil zijn en je dus maar het beste je ogen dicht kunt houden en rustig kunt blijven liggen. Maar dat is dus niet echt aan de hand in huize Meisje. Bijna elke avond voordat wij naar bed gaan en dan nog midden in de nacht tenminste één keer, wordt ze wakker en huilt hartverscheurend. Na pogingen om haar te laten huilen, even te troosten en terug te leggen en vooral op haar kamertje te blijven, zijn we na weken aan een stuk nu gesloopt en vooral blij als wij wat uren kunnen maken. Meisje ligt nu regelmatig tussen ons in en dan slaapt ze rustiger en langer. Wel met haar handjes (lees: nageltjes...) om mijn hoofd geklemd en haar voorhoofdje tegen het mijne. Zó schattig maar zó niet handig. Omdat ik allang blij ben dat ze stil is en in slaap valt ben ik tegenwoordig een kei in slapen in de meest verkrampde houdingen. Natuurlijk, ik hoor mensen zeggen: 'tja dat is niet zo slim he? Zo went ze eraan' of 'ze weet nu precies hoe ze het voor elkaar krijgt he?'. Ik probeer er dan niet op in te gaan en de eer aan mezelf te houden. Best wel lastig. Mijn intuïtie zegt me dat dit nu het juiste is dus daar vertrouw ik dan maar op. Er zijn af en toe gelukkig ook ochtenden dat we lachend naar de kamer van Meisje lopen en haar kletsend uit haar bedje tillen. Al zijn ze op twee handen te tellen, die dagen voel ik weer wie ik was zonder die gebroken nachten en heb ik weer even energie en ideeën en plannen genoeg. Dan kruip ik tijdens de slaapjes achter de computer om aan een stille droom te werken die nu toch echt maar eens realiteit moet worden. Omdat er excuses genoeg zijn om het niet te doen maar ook een heel sterk gevoel dat ik nu echt door moet zetten. Feit dat ik inspiratie heb met die hele kleine beetje energie wil wel veel zeggen. Een paar maanden geleden was het moederschap zo all over the place dat ik dacht nooit meer iets erbij te willen doen. En kijk nu eens. Dit nieuwe project geeft me zo'n berg energie dat ik ga als een malle, zelfs op drie uurtjes slaap. Terwijl ik dit typ vraag ik me serieus af hoe ik het doe maar ik doe het en ik vind het heerlijk. Over een tijd maak ik opnieuw de balans op en dan zie ik wel. Huisje boompje beestje? Baan baby bedrijfje! Daar ga ik. Mijn splinternieuwe webshop is een feit en dat is een grote droom. Slapen is voor later. (En please, pleeease morgen...)

*Ik ga als een
malle op
maar drie
uurtjes slaap*